«تا پایان مدت عده در خانه ات بمان». فُرَیْعَة می گوید: پس چهارماه و ده روز در خانه ام ماندم.

از فُرَیْعَة دختر مالک بن سنان که خواهر ابوسعید خدری رضی الله عنهما می باشد، روایت است که وی نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم آمده و از ایشان سوال می کند: آیا نزد خانواده اش در بنی خُدْرَه بازگردد، چون شوهرش در جستجوی بردگان فراری اش خارج شده بود و بردگان در طرف القَدوم او را کشتند؛ و از رسول الله صلی الله علیه وسلم سوال می کند نزد خانواده ام باز گردم چون شوهرم خانه و نفقه ای از خودش به جای نگذاشته است؟ وی می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «بله، نزد خانواده ات باز گرد». فُرَیْعَة در ادامه می گوید: پس قصد خارج شدن نمودم و هنوز در خانه ی رسول الله صلی الله علیه وسلم یا در مسجد بودم که ایشان مرا صدا زد یا کسی را به دنبال من فرستاد و فرمود: «كَيْفَ قُلْتِ؟»: «چه گفتی؟». بنابراین اتفاقی که برای من و شوهرم رخ داده بود، ذکر نمودم که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «امْكُثِي فِي بَيْتِكِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ»: «تا پایان مدت عده در خانه ات بمان». فُرَیْعَة می گوید: پس چهارماه و ده روز در خانه ام ماندم. عثمان بن عفان در زمان خلافت خود به دنبال من فرستاد و در این مورد از من سوال کرد و من پاسخش را دادم که بر مبنای آن قضاوت نمود.

[صحیح است] [به روایت ابن ماجه - به روایت ترمذی - به روایت نسائی - به روایت ابوداوود - به روایت احمد - به روایت دارمی]

در این حدیث آمده که شوهر فُرَیْعة رضی الله عنها فوت می کند و می خواهد عده ی خود را در خانه ای جز خانه ای سپری کند که با شوهرش در آن زندگی می کرده است؛ پس رسول الله صلی الله علیه وسلم به وی خبر می دهد که الله متعال بر وی فرض نموده عده اش را در خانه ی خودش بگذراند تا مدتش به پایان برسد. این حدیث اصلی در این مساله است که چون شوهر زنی فوت شود، این زن باید عده اش را در خانه ای سپری کند که در حال فوت شوهرش در آن ساکن بوده است. و برای این زن حلال نیست که از آن منتقل شود تا اینکه مدت عده به پایان برسد. و در صورت حامله بودن، مدت عده ای که باید بگذراند تا وضع حمل می باشد و در غیر این صورت مدت آن چهار ماه و ده روز است.

https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/58164